

16 Δεκεμβρίου, 1992

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28, 29 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΤΣΑΛΟΣΑΒΒΗ-ΛΕΟΝΤΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 46/91).

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Απαίτηση για πληρωμή επιδόματος
εξωτερικού — Δεν αποτελεί απλώς χρηματική απαίτηση —
Ελέγχεται κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος ως απαίτηση
αναγνώρισης δημοσίου δικαιώματος.

10 Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα, Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας
— Ισότητα ισχύει μεταξύ όμοιων καταστάσεων — Οι Περί
Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας (Ειδικές Διατάξεις)
Κανονισμοί — Κανονισμός 14(1) — Γενικό Επίδομα Εξωτερικού
— Αποτελεί αποζημίωση για τις έκτακτες δαπάνες των
υπαλλήλων εξωτερικού λόγω της διαβίωσής τους εκτός Κύπρου —
Εύλογα δεν χορηγήθηκε το επίδομα σε υπάλληλο με πλασματική
υπηρεσία στο εξωτερικό.

15 Η αιτήτρια που το 1989 διορίστηκε σαν Γραφείας, 2ης Τάξης
αναδρομικά από τις 8/11/85 στην Πρεσβεία των Βρυξελλών
προσέβαλε με την προσφυγή της την απόφαση των καθ' ων η
20 αίτηση να απορρίψουν αίτημά της για πληρωμή επιδόματος
εξωτερικού αναδρομικά από 8/11/85 αντί από τον Δεκέμβριο του
1989.

Το αίτημά της είχε απορριφθεί με το αιτιολογικό πως στο

διάστημα του αναδρομικού διορισμού της η υπηρεσία της ήταν πλασματική και επομένως δεν μπορούσε να αποζημιωθεί ως να υπηρετούσε πραγματικά στη θέση.

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση πρόβαλε προδικαστική 5
ένσταση ότι η απαίτηση της αιτήτριας αποτελούσε χρηματική
διαφορά και δεν υπόκειται σε αίτηση ακυρώσεως.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι με την απόφαση 10
των καθ' ων η αίτηση παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προαγωγή,
αποφάσισε ότι:

1) Δε συμφωνώ ότι αποτελεί απλώς μία χρηματική απαίτηση, 15
αλλά η αιτήτρια με την αίτηση της απαιτεί να της
αναγνωριστεί ένα δημόσιο δικαίωμα, το οποίο φυσικά σε
κάποιο στάδιο θα μεταφραστεί σε χρήματα, αλλά η ουσία
είναι το κατά πόσο αυτή δικαιούται ή όχι εις επίδομα
εξωτερικού. Δε συμφωνώ επομένως με το δικηγόρο των 20
καθ' ων η αίτηση ότι είναι χρηματική απαίτηση. Κατά την
κρίση μου, η απαίτηση της αιτήτριας ελέγχεται κάτω από το
Άρθρο 146 του Συντάγματος.

2) Ισότητα ισχύει γενικά μεταξύ ομοίων καταστάσεων. Δε 25
μπορώ να θεωρήσω πως τα καθήκοντα της αιτήτριας, η
οποία διορίστηκε για εκτελεί καθήκοντα σαν μέλος του
επιτόπιου προσωπικού, μπορούν να ταξινομηθούν στην
ίδια ομάδα εκείνων των μελών του προσωπικού, όπως
μόνιμου γραφέα που επιλέγεται για να μετατεθεί στο 30
εξωτερικό για κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών. Δεν έχει
παραβιασθεί, κατά τη γνώμη μου, η αρχή της ισότητας.

Ως προς την καθόλα ουσία της υπόθεσης, συμφωνώ απόλυτα 35
με το δικαιολογητικό που δίδεται από το Υπουργείο Οικονομικών
με την επιστολή του ημερομηνίας 26/11/1990. Αναμφίβολα η
αιτήτρια έτυχε ορισμένων ευεργετημάτων με τη ψήφιση του Νόμου
160/85, αλλά θα ήταν παράλογο να της καταβληθούν και έξοδα
παραστάσεως για μία θέση που πήρε τελείως πλασματικά για 40
άλλους σκοπούς και που, κατά την άσκηση των καθηκόντων της
θέσης αυτής, δεν είχε τις ανάγκες εκείνες για τις οποίες δίδονται
επιδόματα εξωτερικού.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 10/12/90, με την οποία απέρριψαν αίτηση της αιτήτριας για καταβολή Γενικού Επιδόματος Εξωτερικού αναδρομικά με ισχύ από 8/11/85.

A. Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια.

10 Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο τις ακόλουθες θεραπείες:

20 (1) Δήλωση ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση με αρ. 1, η οποία κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή του καθ' ου η αίτηση με αρ. 2 ημερομηνίας 10/12/1990 και με την οποία απέρριψε το αίτημα της αιτήτριας για καταβολή Γενικού Επιδόματος Εξωτερικού (Γ.Ε.Ε.) αναδρομικά με ισχύ
25 από 8/11/1985, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

30 (2) Δήλωση ότι η άρνηση και/ή παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να ικανοποιήσουν το αίτημα της αιτήτριας για καταβολή Γενικού Επιδόματος Εξωτερικού αναδρομικά με ισχύ από 8/11/1985, είναι άκυρη, παράνομη και πως ό,τι παραλήφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

35 Είναι η εισήγηση της αιτήτριας πως η απόφαση αυτή λήφθηκε με κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας, πλάνης περί το Νόμο και το Σύνταγμα και αντίθετη με τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, της Νομολογίας ή/και τις αρχές του Φυσικού Δικαίου. Επίσης, πως οι καθ' ων η αίτηση
40 ενήργησαν χωρίς τη δέουσα έρευνα και με δυσμενή διάκριση έναντί της και πως παραβίασαν την αρχή της ίσης μεταχείρισης και ισότητας. Επίσης πως η απόφαση

είναι ανεπαρκώς δικαιολογημένη.

Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται πως η διοικητική πράξη και απόφαση των καθ' ων η αίτηση είναι νόμιμη, ορθή και αιτιολογημένη και λήφθηκε μέσα στα ορθά πλαίσια της διακριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση, αφού έγινε η δέουσα έρευνα και ελήφθησαν υπόψη όλα τα νόμιμα ουσιώδη στοιχεία, κριτήρια και γεγονότα. 5

Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως εκτίθενται στη δικογραφία, δεν αμφισβητούνται. 10

Η αιτήτρια υπηρετούσε από το 1978 στην Πρεσβεία των Βρυξελλών ως επιτόπιο προσωπικό. 15

Το 1989, με βάση το Νόμο 160/85, διορίστηκε σαν Γραφέας, 2ης Τάξης, αλλά με αναδρομική ισχύ, συγκεκριμένα, από τις 8/11/1985. Με το διορισμό αυτό η αιτήτρια θα μετακινείτο στην Κύπρο σε κάποιο αργότερο στάδιο με το σύζυγο της κατά τον Ιούλιο του 1990. 20

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας όμως με νέα πράξη της, ειδοποίησε την αιτήτρια πως την επανατοποθετούσε στην Πρεσβεία των Βρυξελλών αναδρομικά από τις 8/11/1985. 25

Η νέα θέση που εδημιουργείτο με βάση το Νόμο 160/85, έδινε το δικαίωμα στους κατόχους της να παίρνουν και επίδομα εξωτερικού. Για το λόγο αυτό η Υπηρεσία αποφάσισε να δώσει επιδόματα εξωτερικού στους δικαιούχους, αλλά από την ημέρα που είχαν αποδεχθεί το διορισμό τους και όχι αναδρομικά, γιατί θεωρήθηκε πως η περίοδος που edικαιοούνται εις τοποθέτηση με το Νόμο 160/85 μέχρι της ημερομηνίας αποδοχής της θέσης, ήταν μια πλασματική υπηρεσία και δεν edικαιοολογείτο η καταβολή επιδόματος. 30 35

Στην αιτήτρια καταβλήθηκε τέτοιο επίδομα από το Δεκέμβριο του 1989. Η αιτήτρια ζήτησε να πληρωθεί επίδομα εξωτερικού αναδρομικά από τις 8/11/1985. Το αίτημά της όμως αυτό απορρίφθηκε για τους λόγους που της εξηγήθηκαν με επιστολή από το Υπουργείο 40

- Οικονομικών, ημερομηνίας 26/11/1990. Νομίζω ότι πρέπει να παραθέσω ολόκληρο το δικαιολογητικό του Υπουργείου Οικονομικών, όπως αναφέρεται στην πιο πάνω επιστολή ημερομηνίας 26/11/1990, που δείχνει τους λόγους για τους οποίους δεν καταβλήθηκε στην αιτήτρια αναδρομικά επίδομα εξωτερικού.

"Γενικό Διευθυντή

10 Υπουργείου Εξωτερικών,

1. ....

15 2. ....

3. Το αίτημα της κας Λεοντίου όπως της καταβληθεί το Γ.Ε.Ε. που ίσχυε εκάστοτε για τη θέση Γραφέα, 2ης Τάξης, με αναδρομική ισχύ δεν μπορεί να ικανοποιηθεί. Κι αυτό γιατί καθόλη τη διάρκεια της υπηρεσίας της από το Νοέμβριο του 1985 μέχρι το Δεκέμβριο του 1989 συνέχιζε να εκτελεί τα καθήκοντα που της ανατέθηκαν ως μέλος του επιτόπιου προσωπικού και όχι τα καθήκοντα που αναμένονται να εκτελούνται από ένα μόνιμο Γραφέα που επιλέγεται για να μετατεθεί στο εξωτερικό για κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών. Η απασχόλησή της ως Γραφέα, 2ης Τάξης, κατά την πιο πάνω αναφερόμενη περίοδο ήταν με άλλα λόγια πλασματική και όχι πραγματική. Κατά συνέπεια δεν μπορεί να αποζημιωθεί ως να υπηρετούσε πραγματικά στη θέση. Πρέπει να σημειωθεί ότι στον Καν. 14(1) των περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας (Ειδικές Διατάξεις) Κανονισμών που εκδόθηκαν δυνάμει του περί Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας Νόμου, στον οποίο γίνεται πρόνοια για καταβολή επιχορήγησης (Γενικού Επιδόματος Εξωτερικού (Γ.Ε.Ε.) και ορισμένων άλλων επιδομάτων) διαλαμβάνεται ότι η πληρωμή επιχορήγησης ή Ειδικού Επιδόματος (Γ.Ε.Ε.) προορίζεται να καλύψει -

40

' (ι) τυχόν διαφοράν του τιμαρίθμου μεταξύ Κύπρου και της χώρας εις την οποίαν ο υπάλληλος υπηρετεί και

(ι) έξοδα παραστάσεως', επιπλέον αναφέρεται ότι -

η διά του παρόντος κανονισμού πληρωτέα επιχορήγησις αποτελεί αποζημίωσιν διά τας εκτάκτους δαπάνας τας οποίας οι υπάλληλοι υφίστανται ως εκ του ότι είναι υποχρεωμένοι να διαβιώσιν εκτός της Κύπρου προς εκτέλεσιν των καθηκόντων των'. 5

4. Από τα πιο πάνω προκύπτει σαφώς ότι το Γ.Ε.Ε. αποτελεί αποζημίωση που παρέχεται ως αντιστάθμισμα του γεγονότος ότι οι υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να υπηρετούν εκτός Κύπρου, σκοπό δε έχει να καλύψει έξοδα παραστάσεως και την τυχόν διαφορά τιμαρίθμου μεταξύ της Κύπρου και της χώρας που υπηρετεί ο υπάλληλος. Η κα Λεοντίου όμως δεν υποχρεώθηκε να υπηρετήσει στις Βρυξέλλες, (απλώς ορίστηκε, εκ των πραγμάτων, ως έδρα της η πόλη των Βρυξελλών αναδρομικά από το 1985), δεν υπόκειτο σε έξοδα παραστάσεως και αμείβετο όλο αυτό το διάστημα (Νοέμβριος 1985 - Δεκέμβριος 1989) με βάση τοπικά δεδομένα (μισθούς που προσφέρονται από τη Βελγική Κυβέρνηση και άλλους διεθνείς οργανισμούς στις Βρυξέλλες) και κατά συνέπεια δεν προέκυπτε ανάγκη εξασφάλισης γι' αυτήν της διαφοράς τιμαρίθμου ή κόστους ζωής μεταξύ της Κύπρου και του Βελγίου." 10
15
20
25

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εγείρει προδικαστική ένσταση ότι η απαίτηση της αιτήτριας αποτελεί χρηματική διαφορά μεταξύ ενός δημόσιου υπάλληλου και του Κράτους και δεν υπόκειται εις αίτηση ακυρώσεως σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος. 30

Δε συμφωνώ ότι αποτελεί απλώς μιά χρηματική απαίτηση, αλλά η αιτήτρια με την αίτησή της απαιτεί να της αναγνωρισθεί ένα δημόσιο δικαίωμα, το οποίο φυσικά σε κάποιο στάδιο θα μεταφραστεί σε χρήματα, αλλά η ουσία είναι το κατά πόσο αυτή δικαιούται ή όχι εις επίδομα εξωτερικού. Δε συμφωνώ επομένως με το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση ότι είναι χρηματική απαίτηση. Κατά την κρίση μου, η απαίτηση της αιτήτριας ελέγχεται κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. 35
40

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίζεται ότι η αρχή της

ισότητας παρεβιάσθη με την απόφαση των καθ'ων η αίτηση. Δεν είναι ανάγκη να επαναλαμβάνουμε κάθε φορά τις αρχές της ισότητας όπως έχουν εξηγηθεί σε πληθώρα αποφάσεων, απλώς αναφέρω πως ισότητα 5 ισχύει γενικά μεταξύ ομοίων καταστάσεων.

Δε μπορώ να θεωρήσω πως τα καθήκοντα της αιτήτριας, η οποία διορίστηκε για να εκτελεί καθήκοντα σαν μέλος του επιτόπιου προσωπικού, μπορούν να 10 ταξινομηθούν στην ίδια ομάδα εκείνων των μελών του προσωπικού, όπως μόνιμου γραφέα που επιλέγεται για να μετατεθεί στο εξωτερικό για κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών. Δεν έχει παραβιασθεί, κατά τη γνώμη μου, η αρχή της ισότητας.

15

Ως προς την καθόλα ουσία της υπόθεσης, συμφωνώ απόλυτα με το δικαιολογητικό που δίδεται από το Υπουργείο Οικονομικών με την επιστολή του ημερομηνίας 26/11/1990, απόσπασμα της οποίας έχω 20 παραθέσει πιο πάνω.

Αναμφίβολα η αιτήτρια έτυχε ορισμένων ευεργετημάτων με τη ψήφιση του Νόμου 160/85, αλλά θα ήταν παράλογο να της καταβληθούν και έξοδα 25 παραστάσεως για μιά θέση που πήρε τελείως πλασματικά για άλλους σκοπούς και που, κατά την άσκηση των καθηκόντων της θέσης αυτής, δεν είχε τις ανάγκες εκείνες για τις οποίες δίδονται επιδόματα εξωτερικού.

30 Έχω τη γνώμη ότι η αίτηση της αιτήτριας είναι αδικαιολόγητη και την απορρίπτω με έξοδα εναντίον της αιτήτριας.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.